

rossellonès (ja *agulia* a. 982), és resultat de comparar una agulla amb “una tira rectilínia prima i llarga no menys resplendent de lluny que una tija d’acer” (*DECat*); semblantment *fila* 154 (dim. *fileta* 190), del llat. *FILA*, pl. de *FILUM* ‘fil’, pel seu curs prim, o *perfil* 120, a partir de ‘vora, rivet’. *Braçal* 115, 183 (o *bra[θ]al* 138) (ja a. 1164) és un der. de *braç*, amb el sentit metafòric de ‘derivació d’un canal’, com ho és *fillola* 184, artèria que surt de la mare; *calçada* 79, pel morter que revesteix la séquia; *peixera* 10, der. de **PAXUS* ‘pal’, extret del llat. *PAXILLUS* ‘pal petit’, per metonímia, a partir de ‘conjunt de pedres i branques que es posa en el pas d’un curs d’aigua per a desviar-lo i derivar-lo cap a la irrigació’; *mare* 74, 109, referit a la séquia principal; *torrentet* 21, der. dim. de *torrent* (< llat. *TORRENTEM* ‘el que s’asseca’, de *TORRERE* ‘quedar ressecat, eixut’, pel fet de passar-hi aigua sols quan plou); *rasa* 67, part. de *raure* (< *RADERE* ‘afaitar, polir, raspar’), ja documentat l’any 1170 com a ‘rec, xaragall’; *cora* 85, pres del sard *kora*, on és manlleu de l’it. *gora* ‘séquia’.

Són mots normatius *síquia*, *segla*, *rec*, *canal*, *peixera*, *mare*, *braçal*, des del DG₁, 1932; *séquia* (abans *sèquia*), *séquia fillola*, des del DIEC₂, 2007.

